

Прокляття фараонів, яке стало основою сюжету багатьох пригодницьких романів минулого століття, виявилось вигадкою. Принаймні, один австралійський учений заявив, що йому вдалося математично довести помилковість марновірства. Такі висновки були зроблені після вивчення середньої тривалості життя людей, які, теоретично, повинні були постраждати від прокляття Тутанхамона.

Це дослідження було проведено Марком Нельсоном (Mark R Nelson) з кафедри епідеміології і профілактичної медицини Університету Монаша. У своїй роботі учений простежив за долями тих людей, які були присутні на різних етапах роботи з гробницею і мумією Тутанхамона з 1923 по 1926 рік. Він вирішив спростувати чутки, які з'явилися відразу після загибелі одного з керівників розкопок.

Автор дослідження відразу запропонував обмежити громадянство осіб, які потенційно могли постраждати від прокляття, тими, хто проникав в непотривожені раніше кімнати усипальні, брав участь у відкритті саркофага і дослідженні мумії. Крім того, він запропонував обмежитися тими, хто знаходився "в зоні ризику" в перший день, інакше слід було б визнати, що від прокляття постраждали тисячі відвідувачів музею.

Для аналізу були відібрані тільки люди із західних країн. Дані про них були зібрані із записів керівника розкопок Говарда Картера, а інформація про їх подальшу долю одержана з біографій, газетних некрологів і пошуку по тематичних вебсайтах. Із записів Картера виходить, що у той час в Єгипті було присутньо 44 людини, з яких 25 потенційно могли бути схильні до прокляття.

Як виявилось, у тих людей, які могли постраждати від стародавніх заклинань, середня тривалість життя склала 70 років, тоді як у інших цей показник досягав 75 років. Тривалість життя після участі в "оскверненні" гробниці Тутанхамона склала 20,8 і 28,9 роки відповідно. Як пояснив автор роботи, статистично значущої відмінності відмічено не було.

Чутки про прокляття фараонів з'явилися ще в 1923 році, коли незабаром після проникнення в невивчені раніше частини гробниці Тутанхамона загинув один з керівників експедиції Лорд Карнарвон. Ряд обставин його загибелі і смерті інших членів групи, що послідували, дали поживу для домислів. Гробниця Тутанхамона була єдиною, не розграбованою раніше.

Розповідь про своє дослідження автор розмістив у свіжому номері British Medical Journal.